

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către Melnicenco Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012 în cauza penală privindu-l pe

Melinicenco Ion Ion, născut la 09 ianuarie 1991, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Suceava 110, ap. 49;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 17.01.2011 pînă la 08.11.2011;*
- *în instanța de recurs din 20.12.2011 pînă la 21.02.2012.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2011, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției Melnicenco Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei numite și a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2010 (conform încheierii din 19.03.2012 (f.d. 118), pedeapsa definitivă lui Melnicenco Ion i-a fost stabilită de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei numite i-a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani.

2. *În fapt*, prima instanță a reținut că Melnicenco Ion la 12 noiembrie 2010, aproximativ pe la orele 20²⁰, urmărind scopul obținerii bunurilor altei persoane, dobîndind încrederea lui Vizitiu Victor, sub pretextul de a efectua un sunet, a cerut de la acesta telefonul mobil de model „Nokia N 73”, în care era activată cartela SIM cu nr. 069903248 la prețul de 2000 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzînd părții vătămate Vizitiu Victor un prejudiciu material în proporții considerabile.

În drept, acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu recurs de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Melinicenco Ion în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal să fie condamnat la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, invocând că la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art. 75 Cod penal și anume gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul comiterii acesteia, persoana celui vinovat și prin urmare, neîntemeiat i-a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i nemotivat o pedeapsă prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012 a fost admis recursul declarat de către procuror, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Melinicenco Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei numite și a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2010 (conform încheierii din 19.03.2012 (f.d. 118), pedeapsa definitivă lui Melinicenco Ion i-a fost stabilită de 3 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

4.1. Instanța și-a argumentat soluția prin aceea, că instanța nu a motivat deloc aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și nu a ținut cont că Melinicenco Ion anterior de câteva ori a mai fost condamnat, inclusiv pentru escrocherie și la 13.11.2008 acesta a fost absolvit de pedeapsă în baza actului de amnistie, însă la 10.11.2009, din nou, a mai sustras prin înșelăciune un telefon mobil pentru ce la 12.12.2010 a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal la 2 ani termen de probă, iar la 12.11.2010 a comis infracțiunea de față.

Este evident că inculpatul nu a înțeles necesitatea corectării, iar fără privarea reală de libertate nu va putea fi atins scopul preventiv și educativ al pedepsei penale.

5. Nefiind de acord cu decizia nominalizată, condamnatul Melinicenco Ion a declarat recurs în anulare în care solicită casarea acesteia, cu micșorarea pedepsei sau eliberarea din arest, invocând că procurorul ilegal a contestat sentința primei instanțe, solicitând modificarea pedepsei condiționate cu o pedeapsă reală pe motiv că dînsul nu a achitat prejudiciul cauzat, iar instanța de apel, fără a-i înștiința despre data examinării cauzei, ilegal a judecat cauza în lipsa lui și a avocatului său, Olesea Negru.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 456 alin. (1), coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Potrivit art. 454 Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data *rămînerii irevocabile a hotărîrii judecătorești* sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.

Art. 466 alin. (4) Cod de procedură penală, stipulează că hotărîrea instanței de recurs pe cauzele pentru care legea nu prevede calea de atac apelul rămîne definitivă, la data pronunțării acesteia, dacă recursul a fost admis și procesul a luat sfîrșit în instanța de recurs, fără rejudecare. Hotărîrile judecătorești menționate la alin. (4) devin irevocabile la data cînd au devenit definitive.

Din materialele cauzei rezultă, că în ședința instanței de recurs Melinicenco Ion nu a fost prezent, din care considerent instanța la 24.01.2011 a dispus aducerea forțată a acestuia, iar la data de 21.02.2011 în prezența apărătorului lui ales, Olesea Negru a examinat cauza în lipsa lui Melinicenco Ion, deoarece el de doi ani nu mai locuia pe adresa indicată de el.

La data de 12.03.2012, Melinicenco Ion a fost reținut de către colaboratorii de poliție (f.d. 122), iar la 29.03.2012 a fost pusă în executare decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012 (f.d. 123), fiindu-i expediată lui și copia deciziei.

Recursul declarat de către condamnatul Melinicenco Ion a fost înregistrat în Curtea Supremă de Justiție la data de 14 februarie 2013, ceea ce denotă faptul că recurentul a declarat recursul peste termenul stabilit de către Lege – 6 luni de la data rămînerii irevocabile a hotărîrii judecătorești (art. 454 Cod de procedură penală, în vigoare din 27.10.2012).

În această ordine de idei, Colegiul menționează, că termenul de recurs este un termen procesual stabilit prin lege, el nu poate fi nici lungit, nici scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca declarat peste termen.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 454 Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), rezultă că recursul condamnatului Melinicenco Ion urmează a fi declarat inadmisibil, fiind declarat peste termen.

În materialele cauzei se regăsește diferit scris numele condamnatului Melinicenco, astfel în sentință, rechizitoriu, decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012, el este indicat greșit – Melnicenco, pe cînd corect este Melinicenco, conform extrasului din Registrul de Stat al Populației (f.d. 114).

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 454, 456, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Melinicenco Ion împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012 în cauza penală privindu-l pe **Melinicenco Ion Ion**, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iulie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie